

JOSEP MARIA SEGURA I MARTÍ

L'elecció de noms de sants per a denominar els carrers està relacionada amb el "panteó sagrat" de la localitat, sempre influenciat per l'Església, les comunitats religioses i els gremis. El primer orde monàstic que s'estableix a Alcoi a inicis del segle XIV és el dels agustins, que va edificar un convent a l'àrea on actualment trobem l'Ajuntament i la plaça de Dins, i per això alguns carrers del Raval Nou es van retolar amb el nom dels seus sants principals: sant Agustí, sant Nicolau de Tolentino, sant Tomás de Villanueva i santa Rita. L'any 1597 a Alcoi es va fundar un convent vinculat a l'església del Sant Sepulcre, que va albergar una congregació de monges agustines descalces la qual havia proposat fundar l'arquebisbe Joan de Ribera. L'arribada a Alcoi dels franciscans al segle XVII també va influir en la denominació dels carrers de Sant Francesc, Sant Bonaventura i Beat Nicolau Factor, entre d'altres.

La presència d'imatges religioses en les vies públiques a l'Alcoi medieval està constatada a diferents documents, com el que ens informa de l'existència el 1323 d'una imatge de la Mare de Déu que estava pintada prop del portal del Castell, o el que ens parla que a la fi del segle XV va ser tallada una imatge eqüestre de sant Jordi sobre una font situada a la placeta davant la seua ermita (Santonja i Segura, 2006). Per al segle XVII està docu-

mentada la situació als carrers de diferents quadres amb imatges religioses pintades que representaven el sant titular del carrer on s'hi trobaven, un tema del qual ens ocupem amb detall seguidament. Durant la segona meitat del segle XVIII i fins mitjans del XX va proliferar la instal·lació de plafons ceràmics devocionals a les vies públiques, i en èpoques posteriors s'incorporaren altres imatges d'escultura, com la talla de la Puríssima Concepció que hi havia a mitjan segle XX al carrer de la Puríssima, al costat de l'Arc de Sant Roc, únic testimoni conservat d'un altar de carrer del qual avui trobem la fornícula amb restes de pintures al fresc que representen al·legories marianes; una altra escultura de sant Josep instal·lada l'any 1873 a l'interior d'una fornícula sobre la "Font Nova" del carrer de Sant Josep, entre les cases número 45 i 47; i també la imatge de la Mare de Déu, aquesta més petita i allotjada a una fornícula amb porta i vidre, que fins als anys 1990 hi havia al carrer de la Mare de Déu d'Agost. També es conserva una petita escultura de sant Pancraci, aquesta més moderna, entronitzada en una fornícula al seu barri.

Les pintures dels sants a l'Alcoi del segle XVII

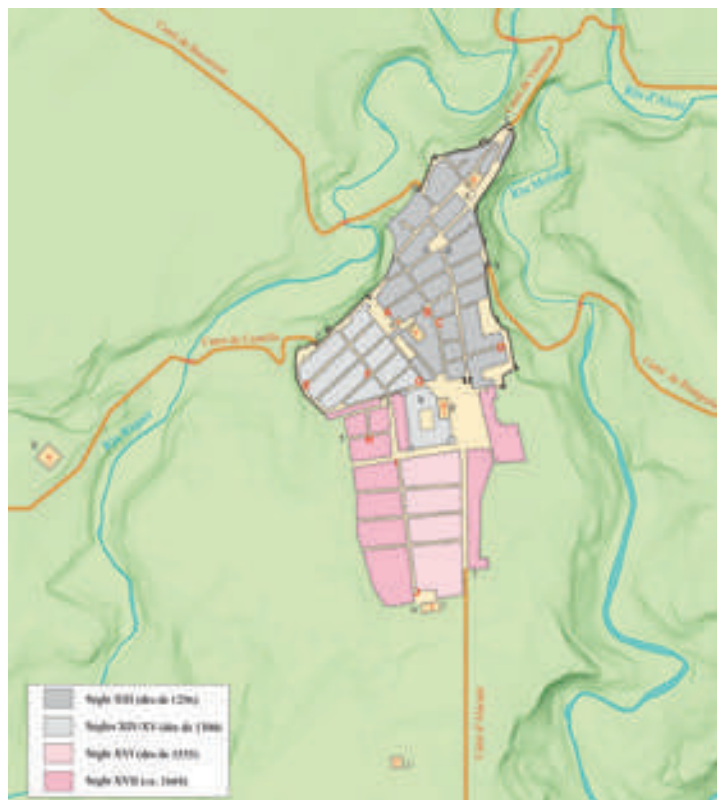
Al segle XVII la vila d'Alcoi mostrava una estructura urbana medieval, on es diferenciava l'àrea fundacional de mitjan segle XIII, denominada la Vila, i l'eixample d'inicis del segle XIV,

Fornícula oberta a la muralla del carrer de la Puríssima on antigament hi havia una imatge de la Puríssima Concepció, on es conserven pintures al fresc –palmera i xiprer– que representen al·legories o atributs de la Mare de Déu. En 2006 es va col·locar un plafo amb la imatge de la Puríssima Concepció replica del plafo núm. 8.

conegut com el Raval Vell. Posteriorment, a mitjan segle XVI, iniciada l'Època Moderna, un nou eixample urbà, conegut com el Raval Nou o Raval de Sant Agustí, va fer créixer Alcoi cap al sud, seguint el camí d'Alacant, i aquest raval va estar totalment urbanitzat cap a mitjan segle XVII. Aleshores, el nucli urbà d'Alcoi comprenia una superfície d'unes 12 hectàrees.

És en aquest moment, concretament a partir de l'any 1669, quan comença a existir documentació relativa a les cases d'Alcoi per les quals els seus propietaris contribuïen a l'impost de la peita, basat en la propietat de béns immobles. El document anomenat

Alcoi en el segle XVII

1. Portal del Castell; 2. Portal de la Plaça; 3. Portal de Riquer; 4. Portal Nou; 5. Portal dels Porxets; 6. Portell de les Ombries; 7. Portal d'Alacant; 8. Portal de Penàguila.

a. Església de Santa Maria; b. Fossar; c. Casa de la Vila; d. Hospital; e. Ermita de Sant Jordi; f. Monestir del Sant Sepulcre; g. Església de Sant Agustí; h. Convent de Sant Agustí; i. Ermita de Sant Maure; Convent de Sant Francesc (el Paradís); k. Ermita de Sant Roc.

Quadres amb imatges religioses: **A.** Sant Marc; **B.** Sant Blai; **C.** Mare de Déu del Carme; **D.** Sant Bertomeu; **E.** Sant Jaume; **F.** Sant Agustí; **G.** Sant Tomás de Villanueva; **H.** Sant Joan Baptista; **I.** Sant Llorenç; **J.** Sant Francesc d'Assís.

Llibre cappable i memorial de les peites de la vila d'Alcoi, conservat a l'Arxiu Municipal d'Alcoi, ha estat estudiat i transcrit per Josep Lluís Santonja (2015), i representa una font d'informació –encara que incompleta– respecte dels contribuents i les seues propietats urbanes i rurals durant el període de 1669 a 1783. El *Llibre de la Peita de la vila d'Alcoi* ens permet conèixer els noms que rebien els carrers i les places; les portes, torres i muralles de la vila, i també la situació de determinats edificis i elements urbans, com les fonts o els quadres que representaven una imatge pintada sobre llenç del sant titular d'alguns carrers, que en la documentació s'anomena “el quadro de dit sant...” (Segura, 2018).

A l'àrea de la Vila hi havia uns vint carrers, dels quals cinc es denominaven amb el nom de marededéus o sants: carrer de la Font de la Mare de Déu (o de la Verge Maria), carrer de la Mare de Déu del Carme (o dels Algadins), carrer de Sant Bertomeu (o del Caragol), carrer de Sant Blai i carrer de Sant Marc. També hi trobem la porta de Sant Agustí i el cobertís de Sant Cristòfol.

En el *Llibre de la Peita* hi ha diverses referències que permeten conèixer la situació de quatre imatges de sants als carrers de la Vila, l'any 1669:

"... una casa situada y posada en la present vila de Alcoy, en la plaça de Nostra Senyora del Carme, que el quadro està en la paret de la mateixa casa,..." (reg. 812).

"...una casa (...), en lo carrer del Caragol eo de St. Bertomeu, que està a mà dreta baixant del trench del carrer Major devés lo quadro de dit St. Bertomeu,..." (reg. 728b).

"...en lo carrer dit del St. Sepulchre eo de St. Blai, la qual està a mà dreta anant de la iglésia de dit St. Sepulcre devés lo cantó a on està el quadro de dit St. Blai,..." (reg. 24); "...una casa (...), en lo cantó de St. Blai, que en lo cantó de la mateixa casa està el quadro de dit sant,..." (reg. 410).

"...una casa (...), en lo carrer dit de St. March, que està a mà dreta anant del trench del carrer del Empedrat devés lo quadro de dit sant,..." (reg. 71).

Al Raval Vell, entre els seus tretze carrers també hi trobem els noms de la Mare de Déu de Gràcia o carrer del Postic, el carrer del Perú o de Sant Jaume, el de Sant Agustí o dels Quatre Cantons, el carrer de Sant Tomàs de Vilanova i la plaça de Sant Jordi.

L'existència de tres llenços pintats amb imatges de sants al Raval Vell, està documentada als registres del *Llibre de la Peita*:

"...una casa situada y posada en lo Raval Vell de la present vila de Alcoy, en lo carrer de St. Agustí, que està a mà dreta anant del trench del carrer de St. Tomàs al trench dels Quatre

Cantons a on està el quadro de St. Agustí,..." (reg. 694); "... en lo carrer dit St. Agustí oe dels Quatre Cantons, que està a mà esquerre anant del quadro de dit sant a la muralla,..." (reg. 745).

"...una casa (...), en lo carrer dit del Perú, la qual està a mà squerra anant del trench del carreró que devalla del carrer St. Agustí devés la muralla a on està el quadro de St. Jaume,..." (reg. 117); "...en lo carrer de St. Jaume, dit del Perú,..." (reg. 215).

"...una casa torre (...), en lo carrer dit de la Scola, que està a mà dreta anant del Portal Nou al trent del carrer de St. Tomàs, que afronta (...) i per lo altre amb la muralla de a on està el quadro de St. Tomàs de Vilanova,..." (reg. 255); "... en lo carrer dit de St. Tomàs, la qual està a mà dreta pujant del trech del carrer de les Gallines devés lo quadro de dit sant,..." (reg. 525).

Pel que fa al darrer eixample, el denominat Raval Nou o Raval de Sant Agustí, la pràctica totalitat dels carrers van rebre nom de sants: la plaça de Sant Agustí, i els carrers de Sant Francesc, Sant Joan, Sant Llorenç, Sant Maure, Sant Nicolau i Sant Antoni, Santa Rita, i el carrer del Via Crucis o de la Via Sacra. Les referències als tres quadres de sants són aquestes:

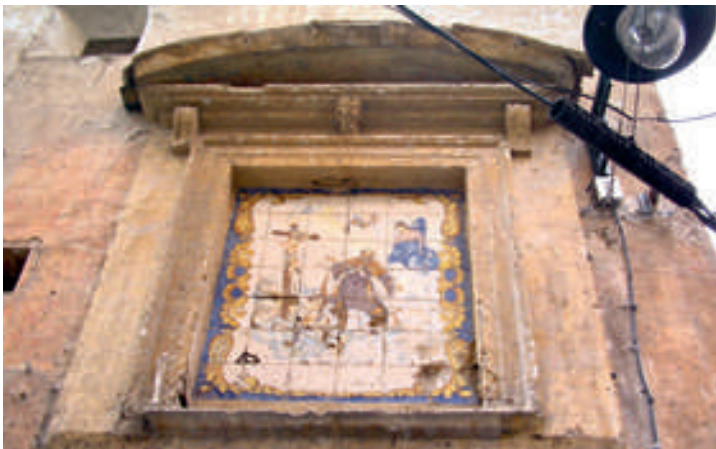
"...una casa situada y posada en lo Raval Nou de la present vila de Alcoy, en lo carrer de St. Francés, que està a mà esquerra pujant de la placeta de dit carrer eo del trench del carrer del Tap al portalet de dit carrer a on està el quadro de sant Francés,..." (reg. 164).

"...una casa, en lo carrer que està defront lo quadro de St. Juan, que està a mà dreta pujant del Vall devés lo quadro de St. Juan,..." (reg. 486); "...una casa (...), que està en lo carrer de St. Juan, a mà dreta pujant del Vall al quadro de dit sant,..." (reg. 620).

"...en lo carrer de St. Llorens, que està a mà dreta anant del cantó de dit sant devés lo portalet de dit carrer,..." (reg. 483); "...en lo carrer de St. Llorens, que està a mà squerra anant del quadro de dit sant devés lo portalet de dit carrer,..." (reg. 400).

Les referències a deu quadres que representaven pintures de marededéus i sants als seus carrers homònims, ens ha permès conèixer l'existència d'unes imatges expressió de la religiositat popular –“els sants del carrer”–, que eren invocades per protegir els veïns del carrer i els vianants; unes imatges pietoses que van ser promogudes a l'època de la Contrareforma i que van proliferar durant el període barroc.

Des de mitjan segle XVIII, moltes d'aquestes imatges pintades sobre llenç o sobre taula van passar a ser representades o pintades sobre plafons ceràmics de gran efecte cromàtic, pintades sobre un suport durador per a poder estar a la intempèrie i que ocupen un espai reduït. Als carrers del nucli antic d'Alcoi hem conegut, i encara hi existeixen, algunes d'aquestes pintures ceràmiques sobre taulells ceràmics (reposicions dels anteriors quadres), com el sant Bertomeu datat cap al 1810 que hi havia al carrer Caragol 14 (trenat i espoliat en 1984); el sant Agustí datat el 1854, situat al número 18 del carrer de Sant Agustí (conservat al Museu Arqueològic); el sant Llorenç, plafó de 1876 que trobem entre dues cases (núm. 23) del carrer de Sant Llorenç; la imatge de sant Joan Baptista –que substituï un nou plafó instal·lat l'any 1939– situat al carrer de Sant Joan, a la façana de la casa núm. 13, que afronta al carrer “Frente San Juan”, actualment retolat com a carrer del Tio Caram; i el plafó ceràmic de sant Francesc, dels anys 1950, que trobem a la casa 38 del carrer homònim (Segura, 1990; 2018).

Fornícula i plafó ceràmic de sant Agustí, datat cap al 1854, que substituï el quadre d'aquest sant que hi va haver als “Quatre cantons”, al carrer de Sant Agustí. Plafó depositat al Museu Arqueològic Municipal Camilo Visiedo Moltó.

La instal·lació de plafons ceràmics devocionals als segles XIX i XX

Entre els fons de l'Arxiu Municipal d'Alcoi (AMA) hem trobat diverses instàncies que comprenen el període de 1844 a 1962, les quals ens informen respecte de la sol·licitud de llicència d'obres per modificar l'emplaçament de plafons ceràmics amb imatges de sants i de la disputa dels veïns perquè la imatge ocupi la façana de determinada casa; del costum de celebrar festes en honor al sant titular del carrer i de l'enllumenat de la imatge de “manisetas”; dels projectes d'obres redactats pels arquitectes (Timoteo Briet, Vicente Pascual i Joaquín Aracil), on a una de les sol·licituds s'acompanya el dibuix de la fornícula que emmarcaria el plafó; dels dictàmens de l'Ajuntament basats en l'informe de l'arquitecte municipal en què es demana que les obres s'ajustin al què es disposa a les ordenances municipals, i que el plafó de taulells harmonitzi amb el conjunt de buits de la façana. Hi ha referències a la destrucció d'imatges durant la Guerra Civil, i a l'interès per col·locar una nova imatge que els veïns adquirien per subscripció. Vegem-ne alguns exemples.

- 1844, carrer de Sant Mateu

En 1844, amb motiu d'unes obres de rectificació de la façana de la casa número 41 del carrer de Sant Mateu on estava la imatge del sant titular del carrer, la propietària d'aquesta casa –Rosa Gosálbes– va pactar amb un altre veí del carrer –Antonio Valls–, propietari d'una casa situada quasi enfront de la del sant, que la imatge se situaria en la façana de la casa d'aquest. Mentre tant, uns veïns del carrer van reclamar a l'Ajuntament per a que es tornés a col·locar el sant al lloc on estava anteriorment, i Antonio Valls va recórrer a la municipalitat per demanar que li permeteren tindre el sant a la seua façana i es comprometé a costejar, per un any, la funció de l'església que s'acostumava fer al referit sant.

Finalment, l'Ajuntament va manar a Rosa Gosálbes que col·locara els “azulejos” de Sant Mateu que abans hi havia en la paret de sa casa, si encara hi eren útils, i si no que posés uns d'iguals dimensions amb una cornisa en la part superior sobresortint almenys quatre dits, amb un clau per penjar el fanal per enllumenar dit sant per almoïna dels veïns, no permetent-se a

Carrer Sant Mateu. Plafó ceràmic de la dècada de 1940 representant a sant Mateu, conservat actualment.

aquests que a les festes de costum perjudiquen la façana de la casa. A l'escrit de Rosa Gosalbes es comenta que als carrers de Sant Nicolau, del Caragol i de Sant Miquel, anteriorment s'havien traslladat les imatges dels sants a altres punts del carrer (AMA; 005679/004; 25/11/1844 - 09/12/1844).

El plafó amb la imatge de sant Mateu que actualment es conserva a la façana de la casa número 68, és una reposició dels anys de la postguerra.

- 1853, carrer de Sant Francesc

El 27 d'agost de 1853, Ana María Blanes y Moltó, vídua de Ramón Batlle, veïna i propietària de la casa 39 del carrer de Sant Francesc, per motiu de tindre que reparar el balcó de la casa, demana permís per desplaçar la imatge del sant que dóna nom al carrer i situar-la de forma simètrica entre dos balcons (AMA; 005679/146; 27/08/1853 - 29/08/1953).

- 1872, carrer de Sant Josep

Sis veïns del carrer de Sant Josep, amb data 30 de maig de 1872, dirigeixen un escrit a l'Ajuntament on exposen que amb motiu de la demolició de la tàpia que tancava el tirador (de draps) situat al carrer de la Font Nova (Sant Josep), per construir-hi noves cases, va tindre que retirar-se de la referida tàpia

Carrer Sant Josep. Fornícula datada l'any 1873 amb l'escultura de sant Josep, conservada actualment.

el nínxol on des d'antic estava col·locada una imatge de Sant Josep, la qual volen traslladar a la casa número 30 del mateix carrer de Sant Josep, i per això demanen permís a l'Ajuntament (AMA; 005681/030; 30/05/1872 - 09/06/1872).

En aquest sentit, és molt probable que finalment aquesta imatge o una semblant s'instal·lara entre les cases número 45 i 47, on ara trobem l'escultura de sant Josep a l'interior de la fornícula que porta gravada la data de 1873, i que se situa sobre la font del carrer Sant Josep (la Font Nova).

- 1907, carrer de Mossén Torregrosa

Pel novembre de 1907, un grup de quatre joves van tirar pedres al quadre de la Mare de Déu del Roser col·locat a la façana

de la casa número 24 del carrer Mossén Torregrossa que afronta al carrer de la Barbacana i van trencar el cristall (valorat en 4 pessetes). Al judici de faltes es va encausar un d'ells, anomenat Félix Maruenda Carbonell, encara que va ser absolt de la pena de presó per motiu que no es va poder identificar a l'autor dels danys (AMA; 010341/037; 13/11/1907 - 20/11/1907).

- 1913, carrer de Mossén Torregrossa

Al mes de febrer de 1913, José Jordá Pastor, mestre compositor i professor de música domiciliat al carrer Mossén Torregrossa número 25, exposa a una instància que des de temps immemorial s'hi troba col·locada a la façana de la casa número 24 del referit carrer, per a pública veneració i molt particularment per a la dels veïns de la dita placeta del Portal Nou i carrer, un quadre retaule de la imatge de la Verge del Rosari que va ser pintat amb motiu de la rectificació de la casa l'any 1912. Que els veïns i el propietari de la casa, de comú acord i a l'objecte de conservar la tradició i culte a la Mare de Déu, desitgen siga traslladat el dit quadre a la casa 25 del carrer de Mossén Torregrossa, propietat de José Jordá Pastor, on es col·locarà en la façana que dona a la placeta del Portal Nou.

Carrer Mossén Torregrossa, lateral a placeta de les Gallines. Plafó ceràmic de la dècada de 1940 representant a la Mare de Déu del Roser, conservat actualment.

A la providència de la Comissió Municipal de Policia Urbana s'indica que no hi ha cap inconvenient en accedir al què se sol·licita, sempre que la instal·lació del dit retaule es verifiqui en forma artística (AMA; 007582/009; 8/02/1913 - 12/02/1913).

A la referida casa trobem hui el testimoni de la fornícula de 1913, encara que l'actual plafó ceràmic és una reposició dels anys de la postguerra.

- 1919, carrer de la Cova Santa

En 1919, José Egea sol·licita permís per a traspasar la imatge de la Verge de la Cova Santa existent en la casa número 27 del carrer de la Cova Santa, a les cases 7 i 9 del mateix carrer propietat del recurrent; les obres estan dirigides per l'arquitecte Joaquin Aracil Aznar. L'informe de l'arquitecte municipal, Timoteo Briet, no posa inconvenient a que s'autoritze el canvi d'emplaçament sempre que s'ajuste al què disposen les ordenances municipals i harmonitze amb el conjunt dels buits de la dita façana (AMA; 007335/060; 26/08/1919).

- 1919, carrer Verge Maria

En 1919, per motiu de la reedificació de la casa número 28 del carrer de la Verge Maria, l'Ajuntament va autoritzar que es canviés d'emplaçament la imatge de la Mare de Déu que hi havia en aquesta casa, i que fóra traslladada a la casa número 65 d'aquest mateix carrer. La instància la signa José Vidal Puig, qui comenta que la imatge de la patrona del barri ha desaparegut, i que les obres seran sota la direcció de l'arquitecte Vicente Pascual Pastor. L'informe de l'arquitecte municipal, Timoteo Briet, assenyala no existir inconvenient sempre que al col·locar-se la imatge harmonitze amb el conjunt dels buits de la façana de dita casa i s'ajuste al què disposen les ordenances municipals (AMA; 007535/056; 22-08-1919 - 26/08/1919).

La casa on hi era el plafó va ser destruïda per un bombardeig durant la Guerra Civil, i a inicis de la postguerra es va reposar la imatge de la Mare de Déu a un nou plafó situat a la casa número 45 del carrer. Aquest plafó (143x97 cm) reproduïx la pintura de P. Mignard (Museu del Louvre); va ser desmuntat l'any 1987 amb motiu de la demolició de l'edifici on hi era. Es conserva al Museu Arqueològic Municipal Camilo Visado Moltó (inv.: 2.319/87).

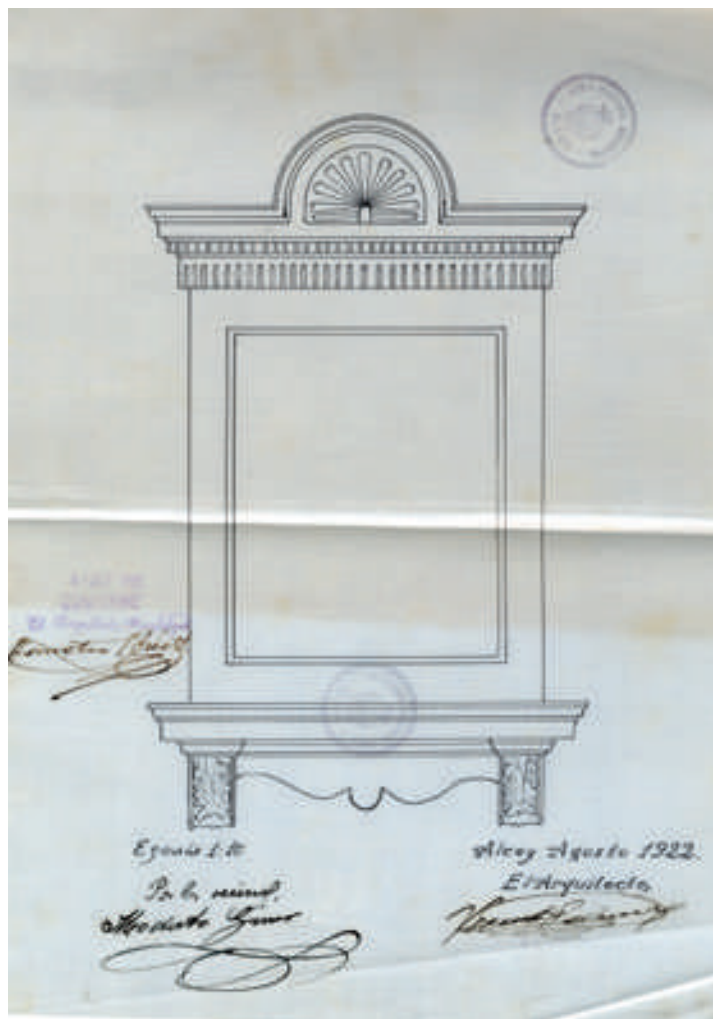

Carrer Verge Maria, núm. 45. Plafó ceràmic datat en 1940 que reproduïx la pintura de Mignard "La Verge del raïm". Està signat en l'angle inferior esquerra "azulejos. José Vilar. Manises". En l'angle inferior dreta "Pintores. / M. Cruz . y Vicente Gimeno / 1940". Depositat al Museu Arqueològic Municipal Camilo Visedo Moltó.

- 1922, carrer Sant Francesc 38

Modesto Giner Ferrer, per sí i en representació dels veïns del carrer de Sant Francesc, demana autorització per col·locar en la façana de la Reial Parròquia de Sant Maure i Sant Francesc que dona al carrer de Sant Francesc, les rajoles ("las baldosas") representatives del sant titular, que l'Ajuntament va cedir als veïns del carrer (sessió del 3 de maig), les quals s'hi trobaven a la casa número 38 del mateix carrer, expropiat per l'Ajuntament per a l'apertura del carrer del Venerable Ridaura (El Tap)

Dibuix de fornícula classicista per al mur de l'església de Sant Francesc, per emmarcar els taulells de sant Francesc. Projecte de l'arquitecte Vicente Pascual Pastor datat el 1922.

en la part compresa entre aquesta i la de Sant Josep. Les obres estaran sota la direcció de l'arquitecte Vicente Pascual Pastor i d'acord amb els plànols que s'acompanyen. Al plànol que s'uneix a la instància, signat per l'arquitecte Pascual en agost de 1922, es dibuixa una fornícula classicista. L'informe de l'Arquitecte Municipal, Timoteo Briet, no posa cap inconvenient per fer les obres sempre que s'ajusten al què disposen les ordenances municipals, especialment als seus articles 195 i 196 (AMA; 007537/091; 26/08/1922 - 06/09/1922).

Carrer Verge dels Llisris, núm. 44. Plafó de la Verge dels Llisris instal·lat l'any 1953, conservat actualment.

- 1928, carrer Doctor Guerau, Verge dels Llisris

La presidenta de la "Junta de señoras constituída para la colocación de unos azulejos representativos de Nuestra Señora de la Fuente Roja, en el cruce de las calles del Cura Navarro y Doctor Guerau ...", la senyora María Valor Blanes, amb data 19 de novembre de 1928 va sol·licitar autorització per col·locar el plafó de taulells a la façana de la casa que forma el xamfrà, número 52 del carrer del Capellà Navarro. A l'escrit consta que els propietaris de la casa havien autoritzat la instal·lació, i que aquesta seria dirigida per l'arquitecte Joaquín Aracil Aznar. L'informe de l'arquitecte municipal, Vicente Pascual, assenyala que no veu inconvenient sempre que al col·locar els taulells si s'envolten de motllures o adornaments sortints, que aquests estiguin a una altura mínima de 3,60 metres (AMA; 007549/011; 19/11/1928 - 28/11/1928).

Carrer Sant Joan, num. 13. Plafó de sant Joan Baptista instal·lat l'any 1939, conservat actualment.

En aquest mateix xamfrà entre el carrer del Doctor Guerau i el de la Verge dels Llisris, actualment trobem el plafó ceràmic de la Verge dels Llisris que s'instal·laria segurament després de 1953, any de la Coronació de la Verge dels Llisris, que representa la nova imatge de postguerra, la corona, etc, (Segura, 1988b; Segura i Domínguez, 2007b).

- 1939, carrer Sant Joan 12

El dia 7 de setembre de 1939, dos veïns domiciliats al carrer de Sant Joan, en representació dels veïns del carrer, demanen a l'Ajuntament que es col·loque la imatge de Sant Joan "que la orda marxista destruyó en la fachada de la casa donde estaba, para en su día celebrar dichos festejos". L'autorització municipal porta la data de 27 d'octubre de 1939, en l'inici de la postguerra (AMA; 007522/048; 07/09/1939 - 27/10/1939).

Carrer sant Josep, núm. 10. Plafó de sant Gaietà dels anys de la postguerra que estava instal·lat en el tram del carrer que antigament es retolava Sant Gaietà.

La imatge de sant Joan Baptista a què fa referència el document de 1939, es localitza actualment a la façana de la casa 13 del carrer Sant Joan.

- 1942, carrer Sant Gaietà 12

Amb data 30 d'octubre de 1942, el rector de la Parròquia de Santa Maria –Amalio Sentandreu– i els veïns del carrer de Sant Gaietà demanen a l'Ajuntament poder reposar la imatge del sant titular del carrer que hi havia col·locada a una fornícula que figurava a la casa número 10 del dit carrer, la qual va ser destruïda “por la fúria marxista”. Manifesten que han adquirit per subscripció una imatge del dit sant “en mayólica” (ceràmica esmaltada), i que desitgen col·locar-la a la casa número 12, per la qual cosa demanen permís per fer les obres necessàries, les quals van ser autoritzades el

Carrer sant Vicent Ferrer, 63. Imatge de 1962.

4 de novembre de 1942 (AMA; 007524/005; 30/10/1942 - 07/11/1942).

L'edifici que ostentava el plafó ceràmic de sant Gaietà va ser derrocat en febrer de 1981; aleshores la casa es retolava número 10 del carrer Sant Josep, i se'n desconeix el parador dels taulells.

- 1962, carrer Sant Vicent Ferrer 63

El senyor Justo Herrero Sellés, veí de la casa número 63 del carrer de Sant Vicent Ferrer, en agost de 1962 va obtenir permís de l'Ajuntament per a col·locar damunt de la porta d'entrada de veïns un “retablo de azulejos” de 60 x 45 cm amb la imatge de Sant Vicent Ferrer (AMA; 006615/107; 08/07/1962 - 21-09-1962), que actualment es conserva obrat sobre la façana de l'edifici.

